

იესო ქრისტეს გამოცხადება — მეხუთე ნომერი

ესაია ორმოცი: ანუგეშეთ, ანუგეშეთ ჩემი ერი

Jeff Pippenger

2023-10-25

ესაიას ორმოცე თავის პირველი ჩვიდმეტი მუხლის მიხედვით, ას ორმოცდაოთხი ათასი წინასწარმეტყველურად განთავსებულნი არიან სამნახევარი დღის დასასრულს, როდესაც ისინი მკვდარნი იწვნენ ქუჩებში, ხოლო ქვეყნიერება ხარობდა. ყველა წინასწარმეტყველი ერთმანეთთან თანხმობაშია, და მათ მიერ წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური მოვლენები ყოველთვის შეესაბამება სხვა წინასწარმეტყველთა ნათქვამს, რადგან ღმერთი არ არის აღრეულობის ავტორი.

და წინასწარმეტყველთა სულები წინასწარმეტყველებსვე ემორჩილებიან. რადგან ღმერთი უწესრიგობის კი არა, არამედ მშვიდობის ღმერთია, როგორც წმიდათა ყველა ეკლესიაში. 1 კორინთელთა 14:32, 33.

ნუგეშისმცემელი, რომლის გამოგზავნასაც იესო თავის არყოფნაში დაჰპირდა, ჩადებულია ესაიას საბოლოო წინასწარმეტყველური თხრობის შემადგენელი ოცდაექვსი თავის პირველივე მუხლის პირველივე სიტყვებში. „ანუგეშეთ, ანუგეშეთ ჩემი ერი, ამბობს თქვენი ღმერთი.“ პირველი მოხსენიების წესი ხაზს უსვამს, რომ შემდგომი ოცდაექვსი თავი უნდა იქნეს გაგებული ნუგეშისმცემლის მოსვლის სრულყოფილ და საბოლოო აღსრულებასთან მიმართებით.

და მე ვთხოვ მამას, და იგი მოგცემთ სხვა ნუგეშისმცემელს, რათა იგი თქვენთან იყოს უკუნისამდე.... ხოლო ნუგეშისმცემელი, რომელიც არის სული წმინდა, რომელსაც მამა მოავლენს ჩემი სახელით, იგი გასწავლით ყოველივეს და მოგაგონებთ ყოველივეს, რაც მე გითხარი თქვენ. იოანე 14:16, 26.

მილერიტული ისტორიის შუაღამის ღაღადი მეორდება ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაში.

„არსებობს ქვეყნიერება, რომელიც ბოროტებაში, მოტყუებასა და ცდომილებაში, თვით სიკვდილის ჩრდილქვეშ წევს,—ძილშია, ძილშია. ვინ განიცდის სულის ტკივილს, რათა გააღვიძოს ისინი? რომელი ხმა შეძლებს მათამდე მიღწევას? ჩემი გონება მომავალში იქნა გადატანილი, როდესაც ნიშანი მიეცემა. ‘აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად.’ მაგრამ ზოგიერთნი დააყოვნებენ ზეთის მოპოვებას თავიანთი ლამპრების შესავსებად, და მეტისმეტად გვიან აღმოაჩენენ, რომ ხასიათი, რომელიც ზეთით არის წარმოდგენილი, გადასაცემი არ არის.“ Review and Herald, February 11, 1896.

ისმის კითხვა: „რომელ ხმას შეუძლია“ „გააღვიძოს“ ისინი, ვინც „მძინარენი“ არიან? ის „ხმა“, რომელიც მათ ესაიას ორმოცე თავში აღვიძებს, არის ის „ხმა“, რომელიც „ღაღადებს“ „უდაბნოში“.

ელაპარაკეთ იერუსალიმის გულს და შეჰღაღადეთ მას, რომ დასრულებულია მისი ბრძოლა, მიტევებულია მისი უსჯულოება; რადგან უფლის ხელიდან მიიღო ორმაგი ყოველთა მის ცოდვათათვის. „ხმა“ იმისა, ვინც „ღაღადებს“ უდაბნოში.... ესაია 40:2, 3.

შუალამის შემახილის უწყება ასევე გვიანი წვიმის უწყებაა.

„უფლის მოსვლას მეტისმეტად შორეულ მომავალში აყენებთ. მე ვიხილე, რომ გვიანი წვიმა მოდიოდა [ისეთივე მოულოდნელობით, როგორც] შუალამის ძახილი, და ათეზის მეტი ძალით.“ Spalding and Magan, 5.

ღვთის სიტყვაში ნაპოვნ მრავალ სიმბოლოთაგან ერთ-ერთი, რომელიც გვიანი წვიმის უწყებას წარმოადგენს, არის ის სიმბოლო, რომელიც სიტყვების ან ფრაზების გაორმაგებით არის ცნობადი. სიტყვების, ან ფრაზების გაორმაგება ბოლო დღეებში შუალამის ღაღადის, ანუ გვიანი წვიმის უწყების სიმბოლოა. „ანუგეშეთ, ანუგეშეთის“ გაორმაგების სიმბოლიზმი ესაიას ორმოცე თავის დასაწყისს დაყოვნების ჟამში ათავსებს, როდესაც უწყება, რომელიც ათი ქალწულის იგავის შუალამის ღაღადად არის წარმოდგენილი, უნდა იქნეს ამოცნობილი და შემდეგ გამოცხადებული. იმ დროს ქრისტე აგზავნის ნუგეშისმცემელს, რათა გამოაღვიძოს მძინარე ქალწულები, რომლებიც წინასწარმეტყველურად წარმოდგენილნი არიან როგორც მძინარენი, ხოლო ზოგიერთ წინასწარმეტყველურ მონაკვეთში — როგორც სიკვდილის ძილით მძინარენი. ესაიას ორმოცე თავის პირველი მუხლი წინასწარმეტყველურად განლაგებულია 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუებიდან სამნახევარი სიმბოლური დღის „შემდეგ“, რადგან სწორედ მაშინ იგზავნება ნუგეშისმცემელი მძინარეთა გამოსაღვიძებლად. სამნახევარი დღე უდაბნოს სიმბოლოა, და სწორედ იქ იწყებს „ხმა“ „ღაღადს“.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავი, ეზეკიელის ოცდამეჩვიდმეტე თავი, მათეს ოცდამეხუთე თავი და მილერიტების ისტორია (იმავე საზღვაო ნიშნულებთან ერთად, რომლებიც მილერიტების ისტორიაში ყოველ რეფორმაციულ მოძრაობაში ვლინდება), ერთობლივად მიუთითებენ მძინარე ქალწულთა გაღვიძების „კონკრეტულ პროცესზე“. ეს პროცესი იწყება იმით, რომ ქალწულებს იმედგაცრუების დროს ეძინებათ. დაყოვნების დროის პერიოდი, რომელიც იმედგაცრუებისას დაიწყო, საბოლოოდ აღიარებულია, როგორც დაყოვნების დრო. დაყოვნების დროის უკანასკნელი ნაწილი არის შუალამის ღაღადის უწყების განვითარება. როდესაც ეს უწყება დამკვიდრდება, შემდეგ იგი იქადაგება, ვიდრე თავის მწვერვალს — სამსჯავროს — მიაღწევს.

ესაიაში „ხმად“ წარმოდგენილმა მაცნემ იკითხა, რა იყო ის უწყება, რომელიც უნდა გამოცხადებულიყო. მას სიმბოლური ენით ეთქვა, რომ ისლამის უწყება წარედგინა. ისლამის წინასწარმეტყველური უწყება ვერ განეყოფა მალე მოსალოდნელ კვირა-დღის კანონს, რადგან ისლამი არის საყვირის ძალა, ხოლო გამოცხადების შვიდი საყვირი წარმოადგენს ღვთის სამსჯავროს იმ ძალებზე, რომლებიც კვირა-დღის კანონებს ატარებენ. ეს ძალები იყვნენ წარმართული რომი 321 წელს, გველეშაპის სიმბოლო; პაპის რომი 538 წელს, მხეცის სიმბოლო; და შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი კვირა-დღის კანონი, ცრუწინასწარმეტყველის სიმბოლო.

იმის განსაზღვრასთან დაკავშირებით, თუ რა უწყება უნდა ექადაგა იმ „ხმას“, რომელიც უდაბნოში ღაღადებდა, მოცემული იყო აღთქმა, რომ ღვთის სიტყვა არასოდეს ცრუვდება. „აღთქმა და დარწმუნება“, რომ ღვთის სიტყვა არასოდეს ცრუვდება, მოთავსებულია იმავე წინასწარმეტყველურ გარემოში, რომელიც ჰაბაკუკის მეორე თავში, მესამე მუხლში, ასეა გამოთქმული: „რადგან ხილვა კიდევ დათქმულ ჟამამდეა, და ბოლოს ამეტყველდება და არ იცრუებს; თუკი დაყოვნდეს, დაელოდე მას, რადგან უეჭველად მოვა, არ დააგვიანებს.“ ისლამის უწყება არასოდეს ცრუვდება; იგი უეჭველად მოვა. ესაიას ორმოცე თავის უკანასკნელი მუხლი მიმართავს მათ, ვინც ჰაბაკუკში მოცემულ ხილვას ელის.

ხოლო უფლის მოიმედენი ძალას განიახლებენ; აღიმართებიან ფრთებით, ვითარცა არწივები; ირბენენ და არ დაიღლებიან; ივლიან და არ დასუსტდებიან. ესაია 40:31.

შვიდი ქუხილის „დაფარული ისტორია“, რომელიც ახლა იხსნება, განსაზღვრავს სამ ნიშნულს, რომლებიც იწყება და მთავრდება იმედგაცრუებით. ამ სიმბოლურ ისტორიაში არის სამი ნიშნული, ერთმანეთისგან გამიჯნული დროის ორი პერიოდით. იმედგაცრუება იწყებს დაყოვნების ჟამს. დაყოვნების ჟამი მიჰყავს შუალამის ღაღადის შესწორებულ უწყებასა და წინასწარმეტყველურ გამოცხადებამდე. შუალამის ღაღადის უწყება იწყებს შუალამის ღაღადის უწყების ქადაგების პერიოდს, რომელსაც მიჰყავს მეორე იმედგაცრუებამდე, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც სამსჯავრო. ეს სამი საფეხური, დროის ორი პერიოდით გამიჯნული, წარმოადგენს ალფასა და ომეგას, როგორც შექმნილია ებრაულ სიტყვაში „ქემმარიტება“.

ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავშიც ეზეკიელი ასევე წარმოადგენს ესაიას ორმოცდამეათე თავის „ხმას“. ესაიას ორმოცდამეათე თავში ხმა ეკითხება: „რა ვიყვირო?“ ხოლო ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავის მეშვიდე მუხლში ეს „ხმა“ შემდეგ „ქადაგებდა წინასწარმეტყველურად, როგორც“ მას „ნაბრძანები ჰქონდა“.

მაშ, ვიწინასწარმეტყველე, როგორც ნაბრძანები მქონდა; და როცა ვიწინასწარმეტყველებდი, იყო ხმა, და აჰა, ძრწოლა, და ძვლები შეერთდნენ, თითოეული ძვალი თავის ძვალს. და როცა ვუყურებდი, აჰა, მყესები და ხორცი მოედო მათ, და ზემოდან კანი გადაეფარათ; მაგრამ სული არ იყო მათში. ეზეკიელი 37:7, 8.

ეზეკიელის პირველმა წინასწარმეტყველებამ ძვლები და ხორცი ერთად შეკრიბა, მაგრამ ისინი ჯერ კიდევ ცოცხლები არ იყვნენ. „ასე რომ“, ეზეკიელმა „იწინასწარმეტყველა, როგორც“ მას „ებრძანა“ მეორედ. მეორე წინასწარმეტყველებამ სხეულებს სიცოცხლე მოჰგვარა. ეს ორი წინასწარმეტყველება ადამის შექმნით არის სახეობრივად წარმოდგენილი.

და უფალმა ღმერთმა შექმნა კაცი მიწის მტკრისაგან და შთაბერა მის ნესტოებში სიცოცხლის სუნთქვა; და იქცა კაცი ცოცხალ სულად. დაბადება 2:7.

მკვდარი, გამხმარი ძვლების გაცოცხლების ორსაფეხურიანი პროცესი პირველად ადამის შექმნაშია მოხსენიებული, რითაც ხაზგასმულია, რომ ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვა მისი შემოქმედებითი ძალაც არის. ღმერთმა პირველად

ადამი „შექმნა“, ხოლო ეზეკიელის პირველმა წინასწარმეტყველებამ ძვლები და სხეულები ერთად შეჰყარა; შემდეგ ღმერთმა „ჩაბერა მის ნესტოებში სიცოცხლის სუნთქვა, და იქცა კაცი ცოცხალ სულად.“

ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველება მიმართული იყო „ქარისადმი“ და არა ძვლებისადმი, რადგან მას ეთქვა, „უთხარი ქარს“: „მოდით ოთხი ქარიდან, ჰოი სულო, და შთაბერე ამ დახოცილებს, რათა იცოცხლონ.“ ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველება, რომელიც მკვდარ სხეულებს ცოცხალყოფს, როგორც ძლიერ ლაშქარს, მიმართული იყო არა მკვდარი სხეულებისადმი, არამედ ქარისადმი. ეს იყო ბრძანება ქარის მიმართ, რომ სხეულებზე შთაებერა. პირველად, როდესაც სიტყვა „სუნთქვა“ იხსენიება ღვთის სიტყვაში, ეს ადამის შექმნისას ხდება, და იქ იგი განსაზღვრულია, როგორც სიცოცხლის სუნთქვა; და ის, რაც სიცოცხლეს შეიტანს მკვდარ სხეულებში, მოდის ოთხი ქარიდან.

„ანგელოზებს შეპყრობილი აქვთ ოთხი ქარი, წარმოდგენილი როგორც განრისხებული ცხენი, რომელიც ცდილობს თავს დააღწიოს და მთელი დედამიწის პირს გადაეცლოს, თავის კვალზე დალუპვა და სიკვდილი მოიტანოს.

„ნუთუ დავიძინებთ თვით მარადიული სამყაროს ზღვარზე? ნუთუ ვიქნებით მოდუნებულნი, ცივნი და მკვდარნი? ო, ნეტავ ჩვენს ეკლესიებში გვქონდეს ღვთის სული და სუნთქვა, შთაბერილი მის ხალხში, რათა ისინი დადგნენ თავიანთ ფეხებზე და იცოცხლონ.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 217.

აქ წარმოდგენილი ორი კითხვა არის: დავიძინებთ თუ არა და მკვდრები ვიქნებით თუ არა?... ერთი და იმავე წინასწარმეტყველური მდგომარეობის ორი გამოთქმა. ოთხი ქარის შესახებ უწყება, რომლებიც ანგელოზების მიერ შეკავებულნი არიან, არის ის უწყება, რომელიც იწვევს იმას, რომ ღვთის სუნთქვა შევიდეს მკვდრებში და მათ აღადგინოს, რათა დადგნენ და იცოცხლონ. ოთხი ქარის უწყება არის ისლამის განრისხებული ცხენის უწყება. გამოცხადების წიგნში ოთხი ქარის უწყება არის დაბეჭდვის უწყება. გამოცხადების მეშვიდე თავის, პირველი-მესამე მუხლების დაბეჭდვის უწყება არის ის უწყება, რომელიც ამჟღავნებს, რომ ოთხი ქარი შეკავებულია, ვიდრე ღვთის მსახურნი დაიბეჭდებოდნენ.

ამის შემდეგ ვიხილე ოთხი ანგელოზი, მდგომარენი ქვეყნის ოთხ კიდეზე, რომელთაც ეკავათ ქვეყნის ოთხი ქარი, რათა ქარს არ ებერა ქვეყანაზე, არც ზღვაზე და არც ერთ ხეზე. და ვიხილე სხვა ანგელოზი, ამომავალი აღმოსავლეთიდან, რომელსაც ჰქონდა ცოცხალი ღმერთის ბეჭედი; და შეჰღაღადა დიდი ხმით იმ ოთხ ანგელოზს, რომელთაც მიეცათ უფლება ევნოთ ქვეყნისათვის და ზღვისათვის, და თქვა: ნუ ავნებთ არც ქვეყანას, არც ზღვას და არც ხეებს, ვიდრე შუბლზე დაგბეჭდავდეთ ჩვენი ღმერთის მსახურთ. გამოცხადება 7:1-3.

ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველება მიმართული იყო ქარისადმი, და ის სიცოცხლე, რომელიც ქარმა სხეულებს მოუტანა, ოთხი ქარის უწყებიდან მომდინარეობდა. მერვედან მეათე მუხლებამდე, ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში, სიტყვა, რომელიც გვხვდება როგორც „ქარი“ ან „სუნთქვა“, ყოველ შემთხვევაში ერთი

და იგივე ებრაული სიტყვაა. ღმერთმა ადამს შთაბერა სიცოცხლის სუნთქვა, ხოლო ეზეკიელში სიცოცხლის სუნთქვა არის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის უწყება, რომელიც ოთხი ქარიდან მოდის. ეს უწყება იმ სხეულებს გადასცემს ღვთის შემოქმედ ძალას, რომლებიც პირველი უწყებით სიკვდილის ველზე იქნენ შეკრებილნი. ოთხი ქარის უწყება არის ისლამის უწყება, რომელსაც მოაქვს განკითხვა შეერთებულ შტატებზე კვირა კანონის გამო. ეს არის შუაღამის ღაღადის უწყება.

შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორია იწყება იმედგაცრუებით, რომელიც დაყოვნების ჟამს იწყებს. გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, როდესაც ორი წინასწარმეტყველი 2020 წლის 18 ივლისს მოკლეს, დაყოვნების ჟამი დაიწყო. ეზეკიელი მკვდართა შორის იყო, როდესაც უფალმა ეზეკიელს ჰკითხა, შეეძლოთ თუ არა ქუჩაში მკვდრად მწოლიარე ორ მოწმეებს სიცოცხლე.

უფლის ხელი იყო ჩემზე, და გამომიყვანა უფლის სულით და დამსვა იმ ველის შუაგულში, რომელიც სავესე იყო ძვლებით; და მატარა მათ ირგვლივ; და აჰა, ძალზე ბევრი იყო ისინი გაშლილ ველზე; და, აჰა, ძალიან გამხმარნი იყვნენ. და მითხრა მე: ძეო კაცისა, თუ შეუძლიათ ამ ძვლებს გაცოცხლება? და მე ვუპასუხე: ო, უფალო ღმერთო, შენ იცი. ეზეკიელი 37:1-3.

მეშვიდე მუხლში, როდესაც ეზეკიელი ამ ორ წინასწარმეტყველებათაგან პირველს წარმოთქვამს, უწყება მარტივი იყო: „ჰოი, გამხმარო ძვლებო, ისმინეთ უფლის სიტყვა.“ იოანე, გამოცხადებაში, წერს: „ნეტარ არიან ისინი, ვინც ისმენენ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს.“ ეზეკიელი წარმოადგენს მკვდარ, გამხმარ ძვლებს, რომლებიც ნეტარნი არიან, როგორც ისინი, ვინც ისმენენ ეზეკიელის ბრძანებას, ისმინონ უფლის სიტყვა; და მისი სიტყვა არის ჭეშმარიტება. ეზეკიელის მეორე თავში აღწერილია მათი გამოცდილება, ვინც ღმერთის სიტყვას ისმენს.

და მითხრა მე: კაცის ძეო, დადექ შენს ფეხზე, და გელაპარაკები. და სული შევიდა ჩემში, როდესაც მელაპარაკებოდა, და დამაყენა ჩემს ფეხზე, რათა მომესმინა მისი, ვინც მელაპარაკებოდა. ეზეკიელი 2:1, 2.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, როდესაც მკვდარი სხეულები უფლის სიტყვას მოისმენენ, ნუგეშისმცემელი შევა მათში და ისინი დადგებიან თავიანთ ფეხებზე. სწორედ ნუგეშისმცემელია ის, ვინც მათ ფეხზე აყენებს.

და სამდღე-ნახევრის შემდეგ მათში შევიდა ღმერთისგან მომდინარე სიცოცხლის სული, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათ, ვინც იხილა ისინი. გამოცხადება 11:11.

მკვდართა წამოდგომა არის პირველი საფეხური ორსაფეხურიან პროცესში, რომელიც მათ მათივე საფლავებიდან აღადგენს, რათა იქნენ იმ დროშად, რომელიც აღიმართება კვირა დღის კანონის სამსჯავროზე. როდესაც ისინი მეთერთმეტე თავში დგებიან, „დიდი შიში“ ეუფლება მათ, ვინც მათ ხედავს.

და იგი თავის სიმაგრეში გადავა შიშის გამო, და მის მთავრებს დროშის შიში შეიპყრობს, ამბობს უფალი, რომლის ცეცხლი სიონშია და მისი ქურა —

იერუსალიმში. ესაია 31:9

მილერიტების ისტორიის შუაღამის ძახილის უწყება მეორე ანგელოზის უწყების მეორე ნაწილი იყო. მეორე ანგელოზის უწყებამ წარმოშვა მილერიტების გამიჯვნა იმ ეკლესიებისგან, რომლებიც მაშინ ბაბილონის ასულებად იყვნენ აღიარებულნი, და ერთგულნი მოწოდებულ იქნენ, გამოსულიყვნენ და მილერიტებთან დამდგარიყვნენ. ამ უწყებით მორწმუნეთა „სხეული“ ჩამოყალიბდა, ხოლო შემდეგ მეორე საფეხური იყო შუაღამის ძახილის უწყება, რომელიც შეუერთდა და ძალა შემატა მეორე უწყებას. ამის შემდეგ მილერიტები იქცნენ ძლიერ ლაშქრად, რომელმაც ეს უწყება მოქცევის ტალღასავით გადაიტანა მთელ ქვეყანაზე. ეს ორეტაპიანი პროცესი გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ორი ხმის მნიშვნელობას წარმოადგენს და იგი იდენტურია ეზეკიელის წიგნში მკვდარი, მშრალი ძვლების აღდგომის პროცესისა, რომლებიც გამოცხადების მეთერთმეტე თავში ქუჩაში დახოცილნი იყვნენ.

„ანგელოზები გაიგზავნენ ზეციდან მოვლინებული ძღვევამოსილი ანგელოზის დასახმარებლად, და მე მოვისმინე ხმები, რომლებიც თითქოს ყველგან ჟღერდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და არ მიიღოთ მისი წყლულები; რადგან მისი ცოდვები ცას მისწვდა, და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი. ეს უწყება თითქოს მესამე უწყების დამატება იყო და მას შეუერთდა, როგორც შუაღამის ძახილი შეუერთდა მეორე ანგელოზის უწყებას 1844 წელს.“ Spiritual Gifts, ტომი 1, 195, 196.

შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორიის პირველი საგზაო ნიშანია იმედგაცრუება, რომელიც დაყოვნების დროს იწყებს. დაყოვნების დრო არის დროის პერიოდი, რომელიც წარმოდგენილია როგორც სამნახევარი დღე, რაც უდაბნოს სიმბოლოა. უდაბნოში ორმოცი წლის ხეტიალის დასასრულს იესო ნავემ ძღვევამოსილი ლაშქარი აღთქმულ ქვეყანაში შეიყვანა. სამნახევარი დღის დასასრულს ეზეკიელი სიკვდილის ველზე მიჰყავთ და ევალეზა, მკვდარ სხეულებს უბრძანოს: „ისმინეთ უფლის სიტყვა.“ ეზეკიელი არის „ხმა“, რომელიც უდაბნოში ღაღადებს. უფლის სიტყვის მოსმენის ბრძანებას სხეულის ნაწილები ერთად მოჰყავს, მაგრამ ისინი ჯერ კიდევ ცოცხლები არ არიან, ჯერ კიდევ ლაშქარი არ არიან, ჯერ კიდევ დაბეჭდილნი არ არიან. „უფლის სიტყვა“, რომელსაც ეზეკიელი მეორე თავში წარმოთქვამს, მიუთითებს, რომ როდესაც ნუგემისმცემელი მოვა, ღვთის ერი დადგება, და ამავე დროს ისინი უფლის სიტყვას მოისმენენ. ქრისტემ აღუთქვა, რომ გამოგზავნიდა ნუგემისმცემელს, სამნახევარი დღის შემდეგ, რაც ისინი ქუჩაში მოკლეს.

ერთხელ აღმდგარნი, სხეულნი, ‘რომლებიც ჯერ კიდევ არ არიან ცოცხალნი,’ მიიღებენ მეორე წინასწარმეტყველებას. ესაიაში მოხსენიებული „ხმაი ღაღადებისა უდაბნოსა შინა“ კითხულობს: რა არის ის წინასწარმეტყველება, რომელიც მან უნდა აღაღადოს? „უწყება“, რომლის გამოცხადებაც ეზეკიელსაც და ესაიას ორმოცში მოხსენიებულ „ხმასაც“ ებრძანებათ, ისლამის უწყებაა. როდესაც ეს წინასწარმეტყველება გამოცხადდება, „ადამი“ ცოცხლდება, როგორც ძლიერი ლაშქარი. შემდეგ ცოცხალი ორი მოწმე აცხადებს ისლამის უწყებას შეერთებულ შტატებზე გამოტანილი სამსჯავროს შესახებ, მოახლოებული საკვირაო კანონის მიღების გამო. საკვირაო

კანონის სამსჯავრო შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორიის მესამე სასაზღვრო ნიშნულია. როდესაც იგი აღსრულდება, ლაშქარი ზეცად აღიმართება, როგორც ნიში, და წარმოდგენილია გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში.

„მე მქონდა გამოცდილება პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზთა უწყებებში. ანგელოზები წარმოდგენილნი არიან, როგორც ცის შუაგულში მიფრინავნი, რომლებიც სამყაროს უცხადებენ გამაფრთხილებელ უწყებას და უშუალო მიმართება აქვთ იმ ხალხთან, ვინც ამ ქვეყნის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში ცხოვრობს. არავის ესმის ამ ანგელოზთა ხმა, რადგან ისინი სიმბოლოა, რომელიც წარმოადგენს ღვთის ხალხს, რომელნიც ზეცის სამყაროსთან თანხმობით მოქმედებენ. კაცები და ქალები, ღვთის სულით განათლებულნი და ჭეშმარიტებით განწყობილნი, თავიანთი თანმიმდევრობით აცხადებენ ამ სამ უწყებას.“ Selected Messages, book 2, 387.

აღმართული ნიშანი არის მესამე ანგელოზი, რომელიც ცის შუაგულში მიფრინავს და აფრთხილებს კაცობრიობას, არ მიიღოს მხეცის ნიშანი. ძლევამოსილი ლაშქარი განაგრძობს ამ უწყების წარდგენას მსოფლიოს წინაშე, ვიდრე მიქაელი აღდგება და ადამიანთა გამოსაცდელი დრო დასრულდება.

ამ აზრებს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

და შუალამისას გაისმა შეძახილი: აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად. მათე 25:6.